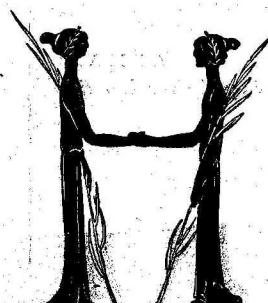

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ — η κοινή της Αθανασίας — καθίσταται τὸ ἐντευκτήριον τῶν σοφῶν τῆς Δύσεως. Ἡ γῆ, ἐν ᾗ ἡ Τέχνη διήρουξε τοὺς πρώτους καὶ ἀπαραίλλους δρῖστας τῆς μὲν ἔνα χείμαρρον φωτός, ἐν ᾗ ἡ Διάγονα ἐτάνυσε τὰ πιερά της καὶ ὑψώσε τὸν Ἀνθρωπὸν μέχρι τοῦ Δημιουροῦ διὰ τῆς Ἐμπνεύσεως καὶ τῆς Ἐρεύνης, ἡ γῆ τῆς Λόξης καλεῖ εἰς προσκύνημα τοὺς λειροφάντας τοῦ ἀρχαίου Ναοῦ, οἱ δροῖοι διὰ τῆς Μελέτης καὶ τῆς Σκαπάνης εἰσῆλθον εἰς τὰ ἄδυτα, ποθοῦντες μίαν Ἀράστασιν τέχνης καὶ ἐκηγοῦντες τὸ φῶς ἐκ τῶν ἔγκατων τῆς Εὐτυχοῦς ταύτης γῆς. Ἡ Ελληνικὴ Αρχαιότης ήτις εἶνε τὸ σύμβολον τῆς Ελευθερίας τοῦ Πνεύματος, τὸ Α τῆς Γνώσεως δικυροδός τοῦ Θραίσκου, ζῆται καὶ νεκρά. Ἡθικὴ καὶ Ἐπιστήμη καὶ Ζωγραφικὴ καὶ Γλυπτικὴ καὶ Θεατροφορία καὶ Μουσικὴ καὶ Ποίησις καὶ Ρητορικὴ καὶ Φιλοσοφία καὶ Ἀληθὴ ἀπειλεσσαν τὸν Ολυμπόν, ἀπὸ τὰς λαμπηδόνας τοῦ ὅποιον καθοδηγεῖται καὶ σήμερον ἔτι ἡ σκεπτομένη Ἀνθρωπότης. Εἰς σπίχος Ομήρου καὶ μία στραφὴ Πινδαρική καὶ ἐν ρῆμα Πλατωνικὴν καὶ μία στήλη Παρθενῶνος καὶ ἐν κιονόκρανον Καρυαῖιακὸν δὲν ιδοφαρίζουν μὲ δλον τὸν ὅγκον τῆς νεωτέρας πολυγνωσίας. Τοῦ κόσμου ἐκείνου τοῦ ἀμαράντου ἡ κληρονόμος πανηγυρίζει. Συνέρρευσαν παταχόδεν ἐρευνηταὶ εἰς τὰ εὐκλεᾶ ἐδάφη τῆς, ἔνθα ὑφοῦντο οἱ καλλιμάρμαροι ναὸι καὶ οἱ ὑπέροχοι ἀγριάντες, διδει ἀτεδίδει τὸ θυμίαμα τῶν βωμῶν καὶ τῶν φορμύγων τὸ ἥδυ μέλος. Πανταχοῦ θὰ ενδρώσι μηνιεῖται διὰ τὰ γονυπετήσουν. Ἡ Ἑλλάς, μήτηρ στοργική, διεφύλαξεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐπὶ αἰώνας τοὺς θησαυρούς τῆς. Καὶ τοὺς ἀποδίδει τώρα, διε τὸνεχώρησεν ἡ βαρεβαρότης, εἰς τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν λατρείαν. Μετ' αὐτῶν, ἀντιπροσώπων τῆς παγκοσμίου Συνειδήσεως, ἀδρατοὶ θὰ συμπαρίστανται καὶ οἱ ἔνοι Λαοῦ, οἴτινες, ἐκπολιτοθέτεις, εἰδοφέρουντο τὸν λιθαργατὸν των εἰς τὸν αἰνότ, διη ἀγαπέμετε πρὸς τὸ Αρχαῖον πνεῦμα δικενερος Νοῦς. Καὶ ἐν τῇ διτῇ ταύτῃ ἀποστολῇ οἱ λειροφάνται τῆς Ἐπιστήμης τοῦ νεκρωθέντος ἀλλ' ἀναστάντος Ἑλλην. κόσμου, ἐζήτησαν ξενίαν ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἐδάφει καὶ χαιρετῶμεν ἥδη αθιόντος, ως τοὺς προσφιλεστρέφουντες ετοίρους. Ἡ πατρὶς ἡμῶν θὰ παράσχῃ τὸν κόσμον, διη ζητοῦσι. Οἱ αὐτὸς ως τὸ πάλαι γλυκὺς τῆς Αττικῆς ἥλιος, ἥλιος Μεσημβρίας, θὰ περιβάλλῃ τοὺς ψυχροὺς τῆς Δύσεως μελετητὰς καὶ θὰ θερμάνῃ τὴν καρδιὰν των. Τοὺς αὐτοὺς τῆς ἐλατάς θαλλούς, ποὺ καὶ πον καὶ παραλισσοῦν δάμφης κλανάς θὰ συντάτησῃ τὸ επαστικὸν βλέμμα των. Μόνον βωμούς δὲν θὰ ἔδωσιν ὑψωμένους καὶ μόρον ἀγάλματα δὲν θὰ διεγίσωσιν ἀκέραια. Οἱ χρόνοι, εὐλαβέστεροις τῶν ἀνθρώπων, τὰ περιέσωσε. Οἱ ἀγρόποιοι, τυφλοί, τὰ συνέτριψαν.

'Αλλ' δι κόσμος ἐπανέρχεται εἰς τοὺς πρώτους τοῦ ἔρωτας. Οἱ ἀπόγονοι τῶν καταστροφέων, οἵονει μετανοοῦντες, παρέσχουν τὰς πολυτιμοτέρας συμβολὰς εἰς τὴν ἐξερεύησιν τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ἀνέσκαψαν τὰ ἐδάφη καὶ ἐμελετησαν τὸν ἀρχαῖον βίον καὶ τὴν ἀρχαίαν τέχνην. Τὰ πορίσματα καὶ τὰς νέας ἐρεύνας των θὰ ἐξαγγείλωσιν ἐν αὐτῇ τῇ γῇ, εἰς ἡν δικαιωματικῶς ἀνήκουν. 'Υπὸ τὴν Ακρόπολιν καὶ παρὰ τὴν Πρύνκα οἱ Προντάνεις τῆς Αρχαιολογικῆς Επιστήμης θὰ λο-

γοδοτήσωσι καὶ θ' ἀνταλλάξωσιν ἐν δυόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος τὸν ἀσπασμὸν τῆς ἀδελφότητος. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀρχαιολογικὴ ἐπιστήμη θὰ εἰσφέρῃ καὶ αὐτὴ τὰ συμβόλας τῆς, ἵσως πεντηροτέρας, ἀλλ' ἔξ ίσου εἰλικρινεῖς καὶ εὖσυνεδήτονες. Θ' ἀνοίξῃ τὰ Μουσεῖα τῆς — Ναὸν τοῦ ἀρχαίον πνεύματος — καὶ θὰ παραμερίσωσιν αἱ κιγκλίδες τῶν ἑρειπίων, τῶν ἀναπεπταμένων εἰς τὸν δῖον αἰθέρα. Ἡ προσέγγισις τῶν ἀλλοεθνῶν ἀλλ' Ἑλληνοτραφῶν ἀρχαιοδιφῶν πρὸς αὐτὰ ταῦτα τὰ περισσωθέντα κειμήλια, θὰ εἴνει μία πνευματικὴ ἔσορτή, ἀνταξίᾳ τῶν παγκάλων ἀγαμνήσεων καὶ τῶν εὐγενῶν πόθων των. Θὰ εὐλογήσουν τὸ ἔργον των οἱ δύο Θεοί, οἱ παλιοστήσαντες καὶ ἐπὶ βάθρων ὑψωθέντες εἰς τὸν νεώτερον Παρθενῶνα: ή θεὰ τῆς Σοφίας μὲ τὸ δόρυ — σύμβολον ἐπικρατήσεως — καὶ ὁ θεὸς τοῦ Φωτὸς μὲ τὴν λύραν — σύμβολον ὡδῶν καὶ ὕμιων.

A. K.

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ
ΔΩΔΩΝΗΣ

ΑΡΜΑ
δδηγούμιγον ὑπὸ τῆς Νίκης.

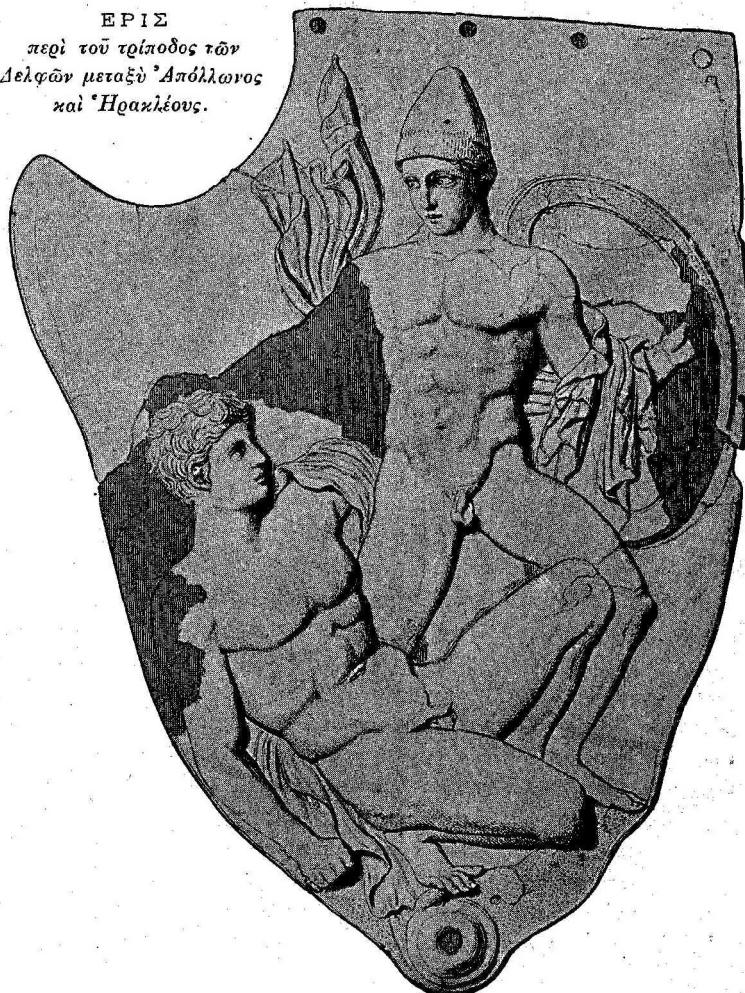
ΕΡΙΣ
περὶ τοῦ τρίποδος τῶν
Δελφῶν μεταξὺ Ἀπόλλωνος
καὶ Ἡρακλέους.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

Λέων τρέχων.

Κεφαλὴ Διός.

Κεφαλὴ
Μάρκου Αὐγούλου τρόπαιον καὶ ἀκόντιον.

"Ἄρος πρατῶν